

DUGOSELJSKA KRONIKA

Godina II

Dugo Selo, 15. II 1968.

Broj 2

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Održana konstituirajuća sjednica Općinske konferencije SKH Dugo Selo

U DISKUSIJI JE UČESTVOVAO I DR JOSIP HRNČEVIĆ

Sjednici su prisustvovali i drugovi dr Josip Hrnčević, član CK SKH i Marinko Grujić, sekretar Gradskog komiteta SKH Zagreb i član CK SKH / Drug Ivan Kulaš održao referat o zadacima Saveza komunista u daljem provođenju društvene i privredne reforme i u pripremama za VI kongres SKH i IX kongres SKJ

U dvorani Doma JNA u Dugom Selu održana je 17. i 1968. prva, konstituirajuća sjednica Općinske konferencije SKH Dugo Selo. Izabran je novi Općinski komitet od 17 članova, Revizionara i Kontrolna komisija, te delegati za Gradsku konferenciju SKH Zagreb. Za predsjednika Općinske konferencije izabran je drug Ivan Valentak, a za zamjenika ing. Ivan Sarić. Novoizabrani komitet izabrao je za sekretara Ivana Kulaša, a za njegova zamjenika Krešimira Cimaša.

Na konferenciji je prvi uzeo riječ Ivan Valentak, koji je svoje izlaganje posvetio 30-godišnjici dolaska druga Tita na čelo Partije i 40-godišnjici izbora druga Tita za sekretara Mjesnog komiteta KP u Zagrebu. Nakon toga je drug Ivan Kulaš govorio o dosadašnjem radu komunista Općine Dugo Selo, o privredi dugoselske komune i perspektivama njezina razvoja te o zadacima komunista u daljem provođenju društvene i privredne reforme i u pripremama za VI kongres SKH i za IX kongres SKJ. Poslije izlaganja druga Kulaša razvila se diskusija, u kojoj su sudjelovali ing. Ante Lončar, Josip Meašić, Ivan Karamarković, ing. Drago Dvorski, Stevo Turčinac, Milislav Živanović, Milan Galić, Marijan Lisac, Vinko Vranek, ing. Marijan Šket te dr Josip Hrnčević i Marinko Grujić.

Zbog pomanjkanja prostora objavljujemo samo izlaganje druga Kulaša, i to skraćeno.

Znatan porast društvenog sektora u poljoprivredi

Poljoprivreda je glavna grana privrede naše općine i ima najveće perspektive razvoja. Računa se da nije aktivirano ni 50% mogućnosti koje postoje u ovoj grani privredivanja u našoj komunici. Posljednjih su godina uloženi veliki napori i ogromna sredstva da se prošire zemljišne površine u društ-

venom sektoru i da se privedu proizvodnji. Podatak da smo još u 1963. godini imali svega 8% obradivih površina u društvenom vlasništvu, u 1966. godini već iznad 20%, a da danas imamo 36,6% govori sam za sebe dovoljno impresivno. Očito je da bi ti rezultati bili i veći kada bi bilo više koordinacije u radu poljoprivrednih organizacija, više sredstava za otкуп i kada bi se koristile raznovrsnije forme povećavanja

poljoprivrednih površina u društvenom sektoru, kao i povezivanja društvenog i privatnog sektora preko kooperativnih odnosa, ne samo u stočarskoj proizvodnji već i u ratarskoj.

Pogoni »Agrokombinata« snažniji na privredni razvoj dugoselske komune

»Agrokombinat«, jedan od najvećih poljoprivrednih kombinata sjeverne Hrvatske glavni je nosilac društvene proizvodnje u poljoprivredi naše komune. Njegovi pogoni locirani na našem području zabilježili su u proteklom razdoblju zaista ogroman rast. Očito je da su šanse što ih je pružila privredna reforma maksimalno iskorištene. U svemu tome, u tim uspjesima, treba vidjeti i rezultat utjecaja svjesne idejno-političke snage i akcije Saveza komunista. U traženju najboljih rješenja »Agrokombinat« je išao pravcem kompletiranja mehanizacije za ratarsku proizvodnju na bazi najsuvremenijih rješenja. Izgradnjom sušara i silosa stvoreni su optimalni uslovi za

proširenje proizvodnje kukuruza u 1968. godini na oko 6.000 ha, od čega na našem području 1.200 hektara. To je zaista velik uspjeh ako se usporedi s podatkom da je u 1966. kukuruz bio zasijan na 240 hektara, a već u 1967. godini na 800 hektara. Tu treba pribrojiti i planove oko proizvodnje kukuruza u kooperaciji s individualnim poljoprivrednicima, o čemu će kasnije biti govora. Ovi skokovi u proizvodnji kukuruza rezultat su, s jedne strane, osvajanja novih površina (otkupljenih) i, s druge strane, orijentacije na specijaliziranu industrijsku proizvodnju kukuruza. Meliorativnim zahvatom i primjenom najsuvremenije agrotehnike uspješno se u 1967. godini na novom bloku u Stakorovcu proizvesti 100 tne kukuruza u klipu po 1 ha. Taj je podatak to značajniji što je to zemljište prije par godina bilo močvarno, što su to bile podvodne livade pune šaša i nespošobne za bilo kakvu ratarsku proizvodnju.

Najveći skok učinio je »Agrokombinat« u proizvod-

(Nastavak na 2. strani)

NOVE MOGUĆNOSTI KOOPERACIJE U POLJOPRIVREDNOJ PROIZVODNJI

Gradanstvu je poznato da je na našem području osnovana poslovnica »Agrokombinata«, Zagreb, sa sjedištem u Dugom Selu, Jurkesova ulica (kod sajmišta) radi kooperacije (suradnje) s poljoprivrednim proizvođačima: — u tovu teladi, svinja i dr. — u obradi poljoprivrednih površina za proizvodnju hibridnog kukuruza.

Ta poslovnica počela je rad prošle godine i obavljala je uglavnom poslove u vezi s tovom. Ove godine počeo je kooperirati s poljoprivrednim proizvođačima u proizvodnji hibridnog kukuruza. Predviđa se kooperacija sa svim poljoprivrednicima koji nemaju mogućnost obrade vlastitom radnom snagom (staračka domaćinstva, radnici koji posjeduju zemlju, kao i oni koji ne mogu da obrade svoju zemlju zbog pomanjkanja radne snage), a i s ostalima koji to žele.

Zadatak je poslovnice da pomogne svim poljoprivrednicima u obradi poljoprivrednih površina, da se zapuštena zemlja privede kulturi i osposobi za prinos. Poljoprivrednici koji imaju takve površine sklapaju s poslovnicom ugovor kojim se reguliraju sve obaveze jedne i druge strane. Tim ugovorima omogućuje se poljoprivrednicima da dobiju veću protivrijednost u hibridnom kukuruza nego što bi je imale vlastitom snagom u takvim prilikama mogli dobiti. Postoji i mogućnost oslobađanja od poreza, ako se zemlja daje u zakup na nekoliko godina.

Svi zainteresirani moći će razgovarati i pregovarati s drugovima iz poslovnice »Agrokombinata« u Dugom Selu, ili na licu mjesta u svom selu kad oni tamo dođu.

P. SELEC

MARINKO GRUJIĆ GOVORI UČESNICIMA KONFERENCIJE

(Nastavak s 1. strane)

nji konzumnih jaja. Nova farma u Božjakovini, u adaptiranim stajama, ima 140.000 nesilica, a u ovoj godini planira se proširenje na 200.000 nesilica. »Agrokombinat« će u 1968. godini, s novom farmom u Bjelovaru sa 220.000 nesilica, proizvesti 120.000.000 jaja; to je dvostruko u poređenju sa 1967. godinom kada je proizvedeno 60.000.000 jaja. Pogon Božjakovina proizvest će oko 50.000.000 jaja.

U 1968. godini predviđa se uredjenje centralne sortirnice s dnevnim kapacitetom sortiranja 400.000 jaja i uredjenje potrebnog skladišnog prostora u Božjakovini. Proizvodnja jaja u »Agrokombinatu« u pravom je smislu riječi industrijska; mehanizacija i automatizacija je na najvišem nivou i spada među najmodernije u svijetu.

Malo duže zadržali smo se na proizvodnim rezultatima »Agrokombinata« jer ta radna organizacija, iako ima samo pogone na našem području, vrši velik utjecaj na privredni razvoj naše komunice a može vršiti još i veći. Istaknuti uspješni rezultat su radni ljudi, proizvođači te radne organizacije, ali, svakako, i organizacije SK i njezina članstva, koje je na raznim nivoima prema svojim mogućnostima dalo svoj prilog za usvajanje orijentacije koja je na pozicijama privredne reforme. To ne znači da komunisti toga poduzeća treba da se uspravaju na lovorikama radnih uspjeha; pred njima su novi i još veći zadaci. Među ostalim, oni treba da analiziraju razloge pojave napuštanja organizacije Saveza komunista u toj radnoj organizaciji, i to apravo od strane radnika. Samo komunisti te radne organizacije mogu dati pravi odgovor je li to napuštanje rezultat neslaženja, nerazumijevanja sadašnje faze našeg razvitka i nerazumijevanja uloge SK u razvoju samoupravnog društva, ili je to normalno otpadanje

nju poljoprivredne proizvodnje u privatnom sektoru pokazuju iz dana u dan sve veće rezultate. Suradnja društvenog i individualnog sektora preko raznih oblika kooperacije sve se više povećava i sve je uspješnija.

Evo nekih brojki koje će to najbolje ilustrirati: u 1965. godini ostvareno je kooperacijom u tovu 4.000 kom. teladi; a 1967. samo P.Z. Dugo Selo 3.500 kom. teladi i 500 kom. junadi, a radna jedinica »Agrokombinata« za kooperaciju, koja je ozbiljnije i počela raditi u 1967. godini, 1.340 teladi; dakle, ukupno je u 1967. godini bila putem kooperacije ostvarena proizvodnja 5.340 kom. teladi i junadi. U 1965. godini putem kooperacije proizvedeno je 3.500 kom. bijelih masnih svinja, a 1967. god. Poljoprivredna zadruga u Dugom Selu organizirala je proizvodnju 12.000 kom. svinja, a radna jedinica »Agrokombinata« 700 komada. U 1965. proizvedeno je u kooperaciji zadruge s individualnim poljoprivrednicima 2.000.000 l mlijeka, a za 1968. godinu zadruga planira 3.500.000 l mlijeka. Za 1968. godinu Poljoprivredna zadruga planira proizvodnju, u kooperaciji s individualnim poljoprivrednicima, 15.000 bijelih mesnatih svinja, što je porast od 25% u poređenju s prošlom godinom, zatim 10.000 odojaka, 3.500 kom. teladi i 500 kom. junadi. Radna jedinica »Agrokombinata« za kooperaciju planira za iduću godinu tovu 4.000 kom. teladi i 3.500 kom. svinja. Ako se zbroje planovi, tada je za 1968. godinu planirano da se u kooperaciji s individualnim poljoprivrednicima proizvede ukupno 7.500 kom. teladi, što je više od 50% prema ostvarenju u 1967. godini, bez junadi. Isto tako planira se da proizvodnja svinja u kooperaciji poraste za 22%. Tu nismo uračunali proizvodnju 10.000 odojaka, koju planira zadruga. Ove brojke možda i zamaraju, ali one zorno pokazuju da je na našem selu

nama, ipak znače samo početak korištenja ogromnih rezervi i mogućnosti koje na našem selu postoje. S obzirom na to da se kooperacija svodila uglavnom na stočarsku proizvodnju, pažnju zaslužuje inicijativa »Agrokombinata« da se u ovoj godini organizira proizvodnja kukuruza u kooperaciji s individualnim poljoprivrednicima. Uvjeti te kooperacije još se razrađuju, ali se već sada predviđa da bi se u početku obuhvatilo oko 400 jutara obradivih površina. Mi smo vrlo zainteresirani za organiziranu proizvodnju ove i drugih ratarskih kultura i smatramo da i tu postoje ogromne rezerve ako se uzme u obzir da 24.000 jutara obradivih površina drži individualni sektor, da imamo problema zbog pomanjkanja radne snage i da postoji problem starijih i za rad nesposobnih domaćinstava.

Svjesni smo da cjelokupna aktivnost na ovom području privrede naše komunice ne zavisi samo od nas već mnogo više od objektivnih faktora. Pred nama je dugotrajan proces razvoja, koji će biti utoliko uspješniji ukoliko budemo organizirani stali rješavati sve sadašnje probleme i one koji se pojave. Svi komunisti moraju naći svoje mjesto u akciji oko definiranja individualnog poljoprivrednika u kooperativnom odnosu. To je, po našem mišljenju, i ključno pitanje daljeg razvoja i jačanja organizacije Saveza komunista na selu. Uporedo sa sve većim širenjem kooperativnih odnosa sve snažniji postaje i zahtjev individualnih kooperanata da se i njima priznaju prava koja naš ustavni sistem priznaje svakom radnom čovjeku — da sam upravlja rezultatima svoga rada. Danas imamo, na primjer, situaciju da 50 ljudi P.Z. Dugo Selo imasva samoupravljačka prava i da samostalno odlučuje o tome kako da se podijeli dohodak nastao na bazi proizvodnje u kooperaciji, dok onih nekoliko stotina proizvođača ko-

di čista dobit nastala kao rezultat kooperacije. Kada bismo sada imali uspostavljene takve odnose, sigurno bismo lakše prebrodili sadašnje teškoće oko plasmana. Jer, danas već poljoprivredniku

»PREDLAŽEM DA ORGANIZIRAMO SAVJETOVANJA SVIH KOMUNISTA POJEDINIJI RAJONA NAŠE OPCINE NA KOJIMA BI SE RASPRAVLJALO O NAJVAŽNIJIM PITANJIMA ŽIVOTA I RADA TIH PODRUČJA« — naglasio je u diskusiji Stjepan VRANEK-VINKO.

nije strana ideja da se u doba najveće konjunktive određenih poljoprivrednih proizvoda odredne dijela čiste zarade u korist fondova iz kojih bi se dugoročno garantirao minimum rentabilnosti proizvodnje odnosno plasmana. U privredi vidimo dalji razvoj neposrednog samoupravljanja preko radnih jedinica. Ne bi smjelo biti prepreka da se u okviru zadruga, odnosno neke druge radne organizacije, formiraju posebne radne jedinice kooperanata sa svojim organima samoupravljanja gdje bi svi radni ljudi, dakle individualni poljoprivrednici, imali svoja samoupravljačka prava i dužnosti. Da bi individualni posjed mogao znatno više proizvoditi, naša akcija treba da bude usmjerena na davanje svestrane podrške svim onim formama kojeospješuju njegovu integraciju u društvenu podjelu rada na istim osnovama na kojima se zasniva i privredivanje društvenih ekonomskih subjekata. To se u prvom redu odnosi na raspodjelu dohotka prema radu na bazi samoupravljanja.

Dalji razvoj kooperacije ovisit će o tome koliko se bude vodilo računa o nalaženju interesa za kooperaciju privatnog i društvenog proizvođača, kao i o sudjelovanju individualnog poljoprivrednika u samoupravnom odlučivanju o proizvodnji i rezultatima proizvodnje u kojoj on angažira svoja sredstva i svoj rad.

U ovom izlaganju glavni dio zauzimaju pitanja iz oblasti poljoprivredne proizvodnje ove komunice, društvene i individualne. Istaknuti su uspješni koji su zaista znatni, naročito u društvenom sektoru, kao i problemi koje ćemo morati ubuduće rješavati. Ističući uspjehe društvenog sektora, a i uspjehe individualnog sektora, naročito na polju robne proizvodnje putem kooperacije, htjeli smo, koliko je to bilo moguće, prikazati realno situaciju ne precjenjujući, a ni ne potcjenjujući nikoga. »Agrokombinat« kao nosilac društvene proizvodnje pokazuje sve prednosti upravo one proizvodnje (konzumna jaja, kukuruz) gdje je došla do izražaja industrijska osnovna rada. Uspjesi individualnog poljoprivrednika u povećanju robne proizvodnje ovisili su i ovisit će o njegovu oslanjanju na sposobnog društvenog organizatora proizvodnje. Uspješnost cjelokupne naše društvene politike prema

selu ovisit će o tome kako budemo razradili konkretne programe razvoja poljoprivredne kao osnove društveno-ekonomskog položaja poljoprivrednog proizvođača na selu. Tu su naši zadaci na polju zdravstvene i socijalne zaštite, školstva i kulturno-zabavnog života na selu, zadaci na kojima se do sada nismo dovoljno angažirali, a to je sigurno bio jedan od osnovnih razloga što omladina ne ostaje na selu i na zemlji. Tu je i glavni razlog što u SK gotovo i nemamo naprednih poljoprivrednika, robnih proizvođača. Svojom dosadašnjom aktivnošću organizacije SK nisu bile, a po svojem sastavu nisu ni mogle biti nosilac novog na selu u odnosima poljoprivredne proizvodnje i u društvenom životu uopće. U kojoj ćemo mjeri kao organizacija SK uspješno riješiti osnovne dileme u poljoprivrednoj politici na selu, ovisi i o jačanju naših redova mladim naprednim poljoprivrednim proizvođačima.

Turizam — postignuti uspjesi ne smiju nas uspavati

Kada smo već toliko prostora posvetili poljoprivredi kao osnovnom razvojnom pravcu ove komunice, neće biti naodmet da se spomene još jedna vrlo značajna grana privrede naše općine, čiji razvoj također može imati pozitivno djelovanje i na dalji razvoj poljoprivrede. To je turizam. Odmah treba reći da je tu, za razliku od poljoprivrede, bila snažnije izražena svjesna akcija posljednjih par godina, da su uložena, za naše mogućnosti, znatna sredstva, a rezultati se već osjećaju i svaki su dan sve vidljiviji. Ni tu nije išlo sve glatko i bez otpora, ali se išlo naprijed. Turizam je primjer što se može učiniti ako se zna što se hoće. Danas je jasno da se nigdje u dugoselskoj komunici uloženi dinar tako brzo oplađen ne vraća kao što je to u turizmu. Uostalom, to nije slučaj samo u Dugom Selu. Zato u turističke objekte ulažu i komunice i radne organizacije (»Agrokombinat« i »Budućnost«), zato je i sve veći interes privatnika a i radnih organizacija izvana. Samo iz skromnih općinskih sredstava u protekle dvije godine uloženo je u turizam, konkretno u objekte na Martinu, 35 milijuna st. dinara. Kad se tome dodaju sredstva od radnih organizacija, onda imamo cijelu koja prelazi 50 milijuna st. dinara. Ugostiteljsko poduzeće je u prošloj godini, uz finansijsku pomoć komunice, adaptiralo stambenu zgradu za samce u jedan zaista reprezentativan hotel; u to je uloženo cca 60 milijuna st. dinara. Prošle je godine otvoren i motel u Božjakovini, u čiju je izgradnju »Agrokombinat« uložio oko 65 milijuna st. d, što još nije konačna cifra, jer se proširuje, a u planu je i izgradnja bazena. Zahvaljujući blizini Zagreba, geografski vrlo povoljnom položaju naše komunice i ljepotama položaja gdje su smješteni ti naši objekti, imamo šanse da ovi kapaciteti neće moći ni izdaleka zadovoljiti interes Zagrepčana. Morat ćemo zauzeti stavove o daljem razvoju turizma i o pitanjima koja nameće razvoj privatne inicijative u ugostiteljstvu. Dosadašnja politika komunice bila je usmjerena na stimuliranje poboljšanja ugostiteljskih usluga preko porezne politike. Rezultat je ovaj: 14 privatnih ugostitelja koji su u budžet komunice u 1967. godini dali 30 milijuna starih dinara.

Ogromna sredstva u komunalne objekte

Posljednjih godina najveća se pažnja posvećivala izgradnji komunalija: vodovoda, cesta, javne električne rasvjete, nogostupa i zelenih površina, plinovoda. Malo je komunice koje se mogu pohvaliti rezultatima kakve smo mi ovdje postigli. U protekle dvije godine u izgradnju 10,5 km ceste uloženo je 112.000.000 st. di-

(Nastavak na 3. strani)

ING. MARIJAN ŠKET DISKUTIRAO JE O PROBLEMIMA I PERSPEKTIVAMA KOMUNE

od Saveza slučajnih suputnika, ili su pak korijeni sve-mu tome mnogo dublji.

Sve uspješnija suradnja društvenog i individualnog sektora

Pored značajnog rasta društvenog sektora poljoprivrede u našoj komunici, individualni sektor poljoprivrede ima 63,4% površina. Višegodišnji napori na intenzivira-

počeo pozitivan proces orijentacije našeg individualnog poljoprivrednika na robnu proizvodnju. Nema sumnje da bi ovi planovi mogli biti znatno premašeni kad bi se u ovoj godini riješilo pitanje plasmana. Danas nije problem zainteresirati poljoprivrednika za kooperativne odnose; problem je naći solidnog organizatora te proizvodnje. Postignuti rezultati, koliko god oni bili značajni u usporedbi s ranijim godi-

operanata nema tu nikakva utjecaja. A mi smo svagdje u centar stavili proizvođače. Ne potcjenjujemo mi time ulogu zadruga i rad ljudi u njoj oko organiziranja te proizvodnje, ali mislimo da su ispravna ona shvaćanja da bi s radnim ljudima u zadrugi, odnosno u radnoj jedinici za kooperaciju neke druge radne organizacije, trebalo da budu ravnopravni neposredni proizvođači bar u jednome, a to je: kako da se raspore-

(Nastavak s 2. strane)

nara, sredstvima samodoprinosna građana i komunalnog fonda izgrađeno je 1.600 metara nogostupa i zelenih površina, 6 autobusnih ugajališta, rekonstruirana je javna rasvjeta u Dugom Selu i uvedena nova javna rasvjeta u Preseku, Oborovskim Novakima i Preseki. Izgrađene su dvije trafo-stanice, oko 2,5 km vodovodne mreže (nove), 4 km plinovoda itd. Za te radove utrošeno je bliza 250.000,000 st. dinara.

Danas od 95,5 km ceste republičkog i općinskog karaktera imamo s betonskim ili asfaltnim kolovozom 85,5 km odnosno 88,5%. Imamo 13 km vodovodne mreže, 6 km plinovoda, od čega 2 km u Regvici, 290 domaćinstava uvelo je u kuću vodovod, a 114 plin, za čije uvođenje sve više raste interes. To su rezultati ogromnih napora komune i naših radnih ljudi, koji za rješavanje svojih komunalnih problema spremno daju dodatna sredstva putem samodoprinosu. Sva sela ovoga su mjesni samodoprinos za rješavanje osnovnih komunalnih pitanja svoje sredine, a komuna i radne organizacije u okviru svojih mogućnosti također odvajaju znatna sredstva za te potrebe. U prošloj godini završena je i opremljena zgrada nove osmogodišnje škole u Regvici, u što je utrošeno oko 130 milijuna st. dinara. Sve te brojke govore o velikim naporima što ih radni ljudi ove komune ulažu za poboljšanje svoga društvenog standarda, a to pred sve nas komuniste postavlja kao prvostveni zadatak da ustrajemo u svakom pravcu razvoja komune.

Veći zadaci i veća odgovornost komunista

Smatramo da je reforma SK, reorganizacija kako smo je mi na području naše općine pokušali provesti, stvorila osnovne preduvjete za veći utjecaj svakog pojedinog člana SK na formiranje politike u svim najznačajnijim pitanjima života ove komune, ali i veće odgovornosti za provođenje dogovorenih stavova. Pored zadataka koji stoje u narednom periodu pred komunistima u radnim organizacijama, morat ćemo insistirati i na njihovoj odgovornosti za stanje u mjestima gdje žive, za rad u društveno-političkim organizacijama, u mjesnim zajednicama i

u samoupravnom mehanizmu Općinske skupštine itd.

Do sada je dobar dio komunista u poduzećima bio po strani od ovih aktivnosti, tako da je teret svega posla ležao na manjem broju članova vezanih u seoskim odnosno teritorijalnim organizacijama. Bilo bi iluzorno očekivati spektakularne rezultate preko noći, ali ako budemo uporni u izvršavanju postavljenih ciljeva, rezultati neće izostati.

Nedavno vršene ankete među članstvom dale su, s jedne strane, sliku aktivnosti komunista u radu drugih društveno-političkih organizacija i u radu organa samoupravljanja, a, s druge strane, pokazale su gdje treba da tražimo uzroke slabog rada pojedinih organizacija i jednog dijela članstva. Imamo jedan broj komunista koji su zaista aktivni u radu raznih organizacija, koje možemo vidjeti svugdje i u svakoj prilici i na njih se osloniti, ali i jedan, ne baš mali, dio koji je jedino aktivan na sastancima kritikujući sve i svakoga oko sebe kako ništa ne vrijedi, koji svugdje vidi samo probleme, a ni od kuda ne vidi svjetla, nigdje izlaza.

Meramo biti kritični prema raznim pojavama s kojima se susrećemo u svom radu, ali moramo nastojati i da se naša riječ pošalpa s našim djelima. Kada ukazujemo na neki problem, moramo u prvom redu potražiti rješenje i pokazati volju da podmetnemo vlastita leđa. Zato, kad govorimo da u određenom selu slabo radi mjesna zajednica, SSRN, vatrogasno društvo, da u radnoj organizaciji slabo funkcionira samoupravljanje, da ima nezdravih pojava — ne možemo tome prilaziti tako da s visine, izvana, dijelimo drugima lekcije o tome kako treba nešto uraditi, već treba da podemo od toga što smo kao organizacija SK, kao pojedinačni članovi SK konkretno učinili i što treba da činimo da svega toga ne bude i da stvari krenu nabolje, ako se u svim organizacijama nije radilo. Zaoštavanje odgovornosti i za rad društvenih organizacija, odgovornost za njihovu idejno-političku aktivnost u sredini gdje rade i žive izbaciće na površinu sve one koji su slučajno upali u ovaj Savez. Istovremeno pojaviti će se ponovno interes mladih za SK, koji je u posljednje vrijeme počeo opadati, različito

u raznim sredinama, vjerojatno upravo zbog toga što organizacija SK nije bila ona borbeno predvodnička snaga u rješavanju najvažnijih problema određene sredine.

Ususret VI kongresu SKH i IX kongresu SKJ

Na kraju, što se tiče metoda rada Općinske konferencije i Općinskog komiteta, treba istaknuti da je pred nama relativno kratak period koji nas dijeli od VI kongresa SKH i IX kongresa SKJ do kada treba da se u praksi provjeri svrsishodnost provedenih organizacionih izmjena. Općinska konferencija nastojati će da preko svojih komisija angažira širok krug komunista u rješavanju najvažnijih pitanja razvoja naše komune.

Nove komisije Općinske konferencije SK

Sve komisije Općinske konferencije SK Dugo Selo održale su konstituirajuće sjednice na kojima su izabrani predsjednici i zamjenici predsjednika komisija. Mijo Kokot izabran je za predsjednika Komisije za društveno-politički i ekonomski razvoj komune, a za njegova zamjenika Ignac Dvanajšćak.

Komisija za aktivnost komunista u radu društveno-političkih organizacija izabrala je za svog predsjednika Đuru Bana, a za zamjenika Nedeljka Kostića.

Rudolf Galovec izabran je za predsjednika Komisije za društveno-ekonomske odnose i probleme samoupravljanja na selu, a za njegova zamjenika Josip Vrančić.

Predsjednik Komisije za društveno-ekonomske odnose i probleme samoupravljanja u radnim organizacijama je Bogdan Bogdanović, a njegov zamjenik — Ivica Plašić.

Za predsjednika Komisije za aktivnost komunista na polju idejno-političke izgradnje i u oblasti prosvjete i kulture izabran je Ivica Krmptić, a za zamjenika p. pukovnik Đorde Koplčić.

Sve komisije donijele su programe rada u okviru programa rada Općinske konferencije SKH Dugo Selo.

Zašto stagnira rad društveno-političkih organizacija u nekim posavskim selima

Riječ je o ovim selima: o Nartskom Jalševcu, Strugi, Nartskim Novakima i Trstenu. Pitanje postavljeno u naslovu svakidašnja je briga svih nas, briga koja bi trebala što prije nestati.

Nedavno sam razgovarao s rukovodiocima u tim mjestima o radu društveno-političkih organizacija na ovom uskom području uz Savu. Kada sam im postavio pitanje koji su uzroci stagnaciji koja se osjeća u radu tih organizacija, dobio sam ovakav odgovor: »Neaktivnost i nezainteresiranost«. Da je uzrok neaktivnost — to se samo po sebi razumije, jer kada bi oni koji rade u tim organizacijama bili aktivniji, više je nego sigurno da ne bi bilo razloga za konstataciju da rad stagnira. Treba, dakle, da se svi zapitamo koji je uzrok ili koji su uzroci — neaktivnosti. I ne samo da se zapitamo. Treba naći i odgovor, i to što prije, a onda poduzeti sve što treba kako bi rad društveno-političkih organizacija na ovom području oživio.

A sada da ukratko upoznam javnost sa sadašnjim stanjem u društveno-političkim organizacijama u spomenutim posavskim selima.

Organizacija SK, koja bi trebalo da bude nosilac i pokretač akcija, da daje smjernice svima ostalima, uopće ne postoji. Bilo je pokušaja da se formira, no dosad još nema rezultata. Ima ovdje komunista, ali oni su uvijek zatvoreni u sebe, nisu svjesni da bi trebalo da se aktiviraju u političkom ili drugom radu u svojim mjestima. Možda dio krivice za takvo stanje snosi i Komitet, jer su

drugi zaokupljeni drugim brigama, a teren su prepustili stihiji.

Dobrovoljno vatrogasno društvo bilo je ranije gotovo najaktivnija organizacija, no danas se za nju zna samo toliko da postoji. To društvo nema svojeg sadržaja rada. Prirediti nekoliko zabava — čini se da je to sve. Gdje je ono ostalo, ono što dolikuje dobrovoljnim vatrogasnim društvima?

SSRN je najmasovnija organizacija. Na temelju rezultata postignutih u ubiranju čimbenika i pretplate na »Dugoselsku kroniku« ona je dobila i zasluženu nagradu. No ne sastoji se sve u tome! Od godišnje konferencije nije održan nijedan skupni sastanak na kojem bi se raspravljalo o problemima sela u zajednici s Mjesnom zajednicom.

Mladi kao da ne postoje iako imaju mogućnosti za rad. Njih čak kao da ne zanima zabava, ples, sportske aktivnosti.

Dobra organizacija je Društvo žena. One su aktivne, priredile su nekoliko zabava s programom.

Netko će pomisliti da sam se suviše kritički osvrnuo na rad organizacija, ali mislim da će možda ova kritika i primjedbe pozitivno djelovati na rukovodioce i na mještane da pokažu da znaju raditi, pa će se onda moći o njima pisati sve najbolje.

U razgovoru s aktivistima čuo sam da sam rukovodioci nisu zainteresirani da se bilo što pokrene. Smatram da bi takve, ako ih zaista ima, trebalo što prije smijeniti i omogućiti rad onima koji žele raditi.

V. HANZ

Neki fragmenti iz političkih borbi pod vodstvom Komunističke partije u dugoselskom kraju

U ovom broju »Dugoselske kronike« počinjemo objavljivanje male serije napisa o političkim borbama što su ih komunisti dugoselskog kraja vodili u prošlosti potaknuti marksističkim idejama o oslobođenju radničke klase i drugih eksploatiranih i ugnjetavanih slojeva društva. Ovi su napisi pisani s pretencijom da se otkrnu zaboravni mnogi događaji iz tih borbi, kao i ljudi koji su u njima aktivno sudjelovali, a uz to da posluže i kao poticaj za detaljnije ispitivanje razvoja radničkog pokreta na ovom području.

Usjereni smo da će stariji drugovi iz Dugog Sela i njegove uže i šire okolice koji su pod zastavom Komunističke partije sudjelovali u mnogim političkim borbama u našem kraju — kada budu čitali ove retke — osjetiti potrebu da iznesu svoja sjećanja na te teške ali slavne dane. Tu to je, uostalom, i njihov dug prema mladoj generaciji koja želi da nešto više o tome sazna.

Područje bivšeg dugoselskog kotara ima veliku revolucionarnu tradiciju. Opće je poznato da je na čitavom tom području — a naročito u Dugom Selu, Preseki, Ježevu, Kozinščaku, Lukarišću i Lupoglavu — Komunistička partija već rano započela živu političku i organizacionu aktivnost. Njezin se djelovanje u našem kraju osjetilo već nedugo nakon stvaranja Komunističke partije (1919. godine). Starije generacije sjećaju se, na primjer, kako su, poslije prvog svjetskog rata, prilikom prvih izbora za Ustavotvornu skupštinu članovi Partije i njeni simpatizeri, praćeni omladinom, išli na te izbore pod crvenim zastavama. U tome su prednjačila sela Ježevo, Lupoglav i Dugo Selo. Poslije »Obznane«, naredbe tadašnje vlade (donesene u noći 29/30. XII

1920) kojom se Komunističkoj partiji zabranjuje svaka politička aktivnost, započeli su masovni progoni komunista u čitavoj zemlji. Protunarodni režim kralja Aleksandra likvidirao je u tom razdoblju velik broj rukovodećih ljudi Partije i Skoja, a mnogi su završili na dugogodišnjim robijama. I u našem kraju, kako ćemo vidjeti u kasnijem izlaganju, bilo je hapšenja komunista. U tim teškim danima za komuniste u čitavoj našoj zemlji Partija je izgubila mnogo odanih i prekaljenih kadrova, ali je nikakvi progoni, ne samo neposredno nakon »Obznane« nego ni za čitavo vrijeme protunarodnih režima stare Jugoslavije, nisu nikada mogli slomiti: njen rad nije nikada prestao. Ona se poslije »Obznane« povukla u duboku ilegalnost, a borba za

velike ideale Lenjina i oktobarske revolucije nastavljala se. Ni u našem kraju nije nikada zavrlo djelovanje komunista. Oni su aktivni za čitavo vrijeme stare Jugoslavije. Povezani s organizacijama KP u Zagrebu, Sisku, Ivanič-Gradu, Šarapovu i Zelini, komunisti na području bivšeg dugoselskog kotara uvijek su u borbi za ostvarenje pravednijih odnosa u ljudskom društvu.

Duh Oktobra i Lenjinovo učenje — putokaz milijunima ljudi

Velika oktobarska revolucija stvorila je strategiju i taktiku borbe, organizirala prvu veliku socijalističku državu, koja je u ono vrijeme bila okružena velikim snagama imperijalizma. Te snage neprestano su jurile na bedeme mlade države radnika i seljaka. Neviden heroizam ruskih ljudi, solidarnost i pomoć radničke klase čitavog svijeta obranili su sovjetsku državu od strane intervencije i međunarodne zavjere i tako zatalasali radničku klasu čitavog svijeta. Te pobjede zapisala je historija krvlju heroja na crveni barjak velikog Lenjina i međunarodnog radničkog pokreta.

Socijalizam prestaje da bude samo nauka, on postaje praksa milijuna ljudi, on mijenja kulturu, nauku, mijenja život i ljude i čitav ovaj proces stavlja u službu čovjeka i za napredak čitavog čovječanstva. »S pobjedom oktobarske socijalističke revolucije počela su da se pretvaraju u stvarnost vjekovna stremjenja čovjeka i plemenite ideje marksističke nauke o oslobođenju radničke klase i drugih eksploatiranih i ugnjetanih slojeva društva. Dok je učenje Marksa i Engelsa — otkrivajući zakonitosti društvenog razvitka, posebno suprotnosti i proturječnosti kapitalističkog sistema — ukazalo na putove radanja novih, progresivnih društvenih odnosa, Veliki je Oktobar zapalio revolucionarni duh u srelma stotina milijuna radnih ljudi u čitavom svijetu i ulio im samopouzdanje u njihovoj velikoj borbi za nov i

PRIPREME ZA SJETVU KUKURUZA

ŠTO SAVJETUJU AGRONOMI POLJOPRIVREDNE STANICE

Na području naše općine, posebno u posavskom dijelu, postoje vrlo povoljni uvjeti, kako zemljišni, tako i klimatski, za visoku i racionalnu proizvodnju kukuruza. Naplavna tla svojim fizikalnim svojstvima pružaju odlične stanište za uzgoj ove kulture, a povoljne temperature i raspored oborina u toku vegetacijske sezone omogućuju njezin pravilni razvoj i sazrijevanje.

Kukuruz je temelj naše poljoprivrede, jer se kod nas uzgaja na preko 50% oraničnih površina. Prosječni prinosi u proizvodnji posljednjih desetak godina u stalnom su porastu. No, unatoč povoljnim prirodnim uvjetima, naši poljoprivrednici još nisu iskoristili sve mogućnosti u proizvodnji koje im ti uvjeti pružaju, niti su ušli u svjesnu i na naučnim principima organiziranu visoku proizvodnju. Materijalna baza za takvu proizvodnju danas već postoji. U posljednje dvije godine znatno je povećan broj privatnih traktora s priključnim strojevima, uglavnom plugovima, te je tako uz postojeće zadružne traktore, znatno poboljšan mehanizirani park. Trgovačka mreža nudi umjetna gnojiva raznih vrsta u dovoljnim količinama, a isto tako i prikladne hibride za naše područje. Uz osiguranje takve materijalne baze potrebno je da se proizvođači orijentiraju na svoju područnu stručnu službu, koja će im stručnim savjetima pomagati u provođenju pojedinih agrotehničkih mjera u tehnološkom procesu proizvodnje. Samo udruživanjem svih tih faktora mogu se postići željeni rezultati.

Iako ima još dovoljno vremena do proljetne sjetve, poznat ćemo proizvođače u kraćim crtama s tehnološkim proizvodnjom kukuruza. Ovaj proces započinje zapravo skidanjem prethodne kulture. Kako se mi nalazimo u mjesecu veljači, govorit ćemo o radovima koji predstoje, a i o onima koje smo već trebali obaviti, a nisimo ih bilo iz kojih razloga izvršili. Ovo posljednje odnosi se na duboko zimsko oranje. Ono se zapravo vrši u jesen i u početku zime, ali, zahvaljujući lijepim i sunčanim danima, neobičnim za ovo godišnje doba, možemo duboko oranje obaviti i sada. Bolje je sada nego nikada. Naročito je to važno provesti na težim tlima. Svrha je ovogaranja postizavanje povoljne zemljišne strukture, akumulacija zimske vlage i popunjavanje fizikalnih svojstava tla. Ako se u proljeće ne vrši predsjetenno oranje, preporučuje se pod zimsku brazdu dodati 60 do 70% ukupnih fosfornih i kalijevih gnojiva, a također i stajski gnoj, ukoliko ga nisimo u jesen zaorali. U predsjetennoj obradi, koja se sastoji u zatvaranju zimske brazde tanjuračem, dodajmo ostatak od 30 do 40% kali-

jevih i fosfornih gnojiva i 30% dušičnih gnojiva. Dušično gnojivo služi kao starter gnojivo, tj. pomaže biljci u prvoj fazi razvoja.

Sjetvu u našim prilikama obavljamo sprežnim dvorednim sijačicama, razmaka redova 60 cm. Tom sijačicom trošimo 20 do 25 kg sjemena po 1 kj. Nakon završene sjetve i drljanja, ako je tlo suho, obavimo valjanje laganim valjkom da se omogućí dodir vlage sa sjemenom. U fazi četvrtog do petog lista unosi se u tlo daljih 30% od ukupno planirane količine dušičnog gnojiva. To je vrijeme prorjede i prve međuredne kultivacije. Gnojivo se prije razbacivanja oko biljaka, a tada usjev prorjedi i okopa. Prorjeda se vrši na razmak 60 × 35 — 40 cm, tako da se postigne optimalni sklop biljaka, što iznosi 23.000 do 27.000 biljaka po 1 kj U fazi razvoja osmog do dvanaestog lista unosi se u tlo preostala doza dušičnog gnojiva od 40%, ali je, svakako, bolje da se ta količina razdijeli i doda u dva navrata, naime, drugi dio u fazi izbijanja metlica, jer je tada potreba za dušikom najveća. Kod primjene umjetnih gnojiva treba se pri-

državati izvjesnih pravila. Uz upotrebu dušika, čije je djelovanje na porast biljke najočiglednije, proizvođači treba da se koriste i fosfornim i kalijevim gnojivima, jer jednostrana primjena gnojiva može imati neželjen utjecaj na prinose. Iako kukuruz ima velike zahtjeve za dušikom, njegova jednostrana primjena u većim količinama može znatno produžiti vegetaciju, te uvjetovati kvarenje nezrelog kukuruza u spremištu. S druge strane, fosforna i kalijeva gnojiva djeluju povoljno na sazrijevanje biljke i kvalitetu zrna, te su stoga u kombinaciji s dušičnim gnojivima biljci neophodno potrebna. Količina ukupnih gnojiva za jedinicu površine određuje se prema postojećoj plodnosti tla, pretkulturi i sklopu biljaka, odnosno prinosu koji se želi postići, i ona jako varira.

U postizavanju visokih prinosa odlučan udio ima izbor prikladnog hibrida. Često se među proizvođačima čuju prigovori da hibridi ne zadovoljavaju zbog dužine vegetacije. Pri tome se zaboravlja da se takvo mišljenje formiralo ranijih godina dok se ispitivala prikladnost pojedinih hibrida za naše uvjete područje. To je valjda jedan od razloga što hibridi kukuruza u strukturi sjetve još uvijek zauzimaju mali postotak. Tako je u 1964/65. god. hibridni kukuruz zasijan na 342 ha, što iznosi 7%, u 1965/66. godini 352 ha ili 10%, a u 1966/67. god. 374 ha ili 11% od ukupne površine polja kukuruzom. Ovdje nisu uračunate površine zasijane hibridnim sjemenom druge i daljih generacija. Ovi prigovori na hibride danas otpadaju jer se u proizvodnju uvode samo provjereni, i to kako američki, tako i naši domaći hibridi. Preporučujemo, stoga, proizvođačima da za sjetvu od američkih hibrida nabave hibride Iowa

4417 i naš domaći hibrid Bc 590, koji je na našem području dao u posljednje dvije godine zadovoljavajući prinos. Za uže područje Posavine može se iznimno preporučiti uz navedene i Wisconsin 641 AA, jer se na tom području sjetva može obaviti desetak dana ranije nego na ostalim rudinama. Ovaj hibrid može uz uvjete ranije sjetve potpuno dozrijeti, dok ostala dva navedena hibrida dozrijevaju potpuno sigurno na svim područjima općine. Upozoravaju se proizvođači da prilikom nabave sjemena obrate pažnju i na porijeklo sjemena. Naime, sjeme mora biti propisno pakovano u egaliziranim vre-

ćama od 20 ili 50 kg, koje su zatvorene, plombirane i koje imaju etiketu o porijeklu i kontroli proizvodnje.

Ako se sjetva kukuruza obavlja na preoranim starim livadama, potrebno je ispitati tlo na klišnjake (drotare), jer su to opasni štetočnici, koji podgrizaju korijenje mladih biljaka, te na taj način prječuju sklop. Ako se pretragom tla ustanovi veći broj klišnjaka po četvornom metru (više od 6), potrebno je u predsjetennoj obradi tretirati tlo Bentox, Aldrin ili Lindan-prašivom.

Osiguran kukuruz za proljetnu sjetvu

Obavljajući smo da je poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina« osigurala više vrsta kukuruza za proljetnu sjetvu, i to ove vrste i po ovoj cijeni:

Vrsta	Cijena d/kg
BC-590	2,30
Iowa 4417	2,35
Wisconsin	2,35

Pored toga osigurane su i velike količine umjetnih gnojiva, koja se prodaju po ovim cijenama:

Vrsta	Cijena d/kg
Nitromoncal 25%	0,57
Nitrofoscal	
8 × 8 × 8	0,60
Superfosfat 17%	0,32
Kalijeva so 40%	0,65

Interesirali smo se u zadrugi da li su nabavili herbi-

cide (kemijske preparate za suzbijanje korova na pojedinih kulturama žitarica) i fungicide (preparate koji štite biljke od raznih gljivičnih bolesti i uništavaju njihove uzročnike). Kazali su nam da tih zaštitnih sredstava imaju u dovoljnim količinama i dodali da je naručena motorna prskalica kako bi se pojedine kulture mogle na vrijeme zaštititi.

I kukuruz za proljetnu sjetvu, i umjetna gnojiva, i herbicide, i fungicide mogu zainteresirati nabaviti u prodavaonicama spomenute zadruge u Dugom Selu, Lupoglavu, Leproviću, Ježevu, Rugvici, Oborovu i Ivanjoj Rijeci.

Doznali smo još da je spomenuta zadruga voljna svojim poslovnim partnerima, kooperantima i stalnim proizvođačima mlijeka, dati sjemenski kukuruz, umjetna gnojiva i zaštitna sredstva na kredit.

(Nastavak s 3. strane)

pravedniji svijet. Duh Oktobra i Leninovo učenje o revoluciji, o imperijalizmu kao najvišem stadiju kapitalizma, o borbi protiv kolonijalizma i imperijalističkih ratova, o ukidanju klasnog, nacionalnog i kolonijalnog uništavanja, o organizaciji vlasti radnog naroda i izgradnji novih oblika državnog i društvenog života, o stvaranju društva udruženih proizvođača, o uspostavljanju pravednijih odnosa među državama i narodima, o ulozi Komunističke partije u preobrazbi društva i sve ono što čini veliki genij Lenjin — bili su revolucionarni i idejni putokaz za milijune ljudi, koji su vodili i danas vode borbu za pravednije i čovječnije odnose, za slobodu i nezavisnost naroda.

Zato je oktobarska revolucija, taj veličanstveni preokret u životu čovječanstva bila i ostala čvrst temelj savremene ljudske historije. (Tito)

Razumije se da je velika oktobarska revolucija imala ogroman utjecaj i na sve narode Jugoslavije i na stvaranje Komunističke partije. U toj slavnoj epopeji historije čovječanstva sudjelovali su i neki ljudi iz našega kraja koji su se borili u redovima Crvene armije kao, na primjer, Stjepan Matočić iz sela Lupoglava, po zanimanju zidar, rođen 1892. godine u Lupoglavu, koji sada živi u Harkovu. Prije dvije godine posjetio je svoj Lupoglav i proveo u njemu mjesec dana, a zatim se vratio u Sovjetski Savez. U odredima Crvene armije borio se i Simun Čvorig iz Jezeva. On se 1919. vratio u svoje selo i sudjelovao u radu prve partijske organizacije na našem području, koja je osnovana već 1920. godine.

Poznato je da su naši narodi prihvatili ideje revolucije, nosili ih u svojim srcima, jer su se na frontovima Karpata, Galicije, Ukrajine uvjerali da je radnička klasa svijeta samo za mir, a ne za rat. Te su se ideje pronosile ovim krajevima još prije završetka prvog svjetskog rata. U čitavoj Hrvatskoj, pa tako i u ovom našem kraju pojavili su se odredi pobunjenih vojnika, radnika i seljaka koji su djelo-

vali protiv buržoazije i feudalnih ostataka društva. Pokret tih vojnika, radnika i seljaka nazvan je »Zeleni kadur«. Zelenokadurši nisu imali neku jedinstvenu političku orijentaciju, ali su djelovali u ime pravde i slobode. Kod nas su djelovali u okolici Dugog Sela, Brekovljana, Rugvice, Jezeva i bili su povezani sa selima općine Zelina i selima uz Savu prema Ivančiću-Gradu i dalje. Napadali su bogate trgovce, grofove i njihove špane, kako Draškovića u Dugom Selu, tako i Erdodića u Stakorovu, a također i veliko crkveno imanje u Dugom Selu.

Komunistička partija Jugoslavije je dobro znala da je Kraljevina Jugoslavija puna suprotnosti na svim poljima društvenog života, a naročito na ekonomskom, nacionalnom i političkom polju. U to vrijeme je također značajnu ulogu igrala i crkva, koja je također vodila borbu protiv mlade buržoazije i širokih slojeva naroda. Selo je bilo eksploatirano, postojali su ostaci feudalnih odnosa, pa i ovdje u našoj komun, na našem području. Grof Erdodi u Stakorovu i grof Drašković u Dugom Selu posjedovali su ogromne površine zemlje. Velika bogatstva posjedovala je i Zagrebačka nadbiskupija, čije je područje bilo i veliko crkveno imanje u Dugom Selu.

Prva partijska organizacija u dugoselskom kraju

Na području bivšeg dugoselskog kotara prva je partijska organizacija osnovana 1920. godine u selu Ježevu. Velik broj ljudi iz ovog sela izučio je zidarski zanat, pa su ne samo prije prvoga svjetskog rata nego i odmah nakon njegova završetka radili u Zagrebu, gdje su mnogo toga čuli o borbi radničke klase za novi, pravedniji svijet. Ako to uzmemo u obzir, a k tome utjecaj velike oktobarske revolucije na ljude našega kraja, od kojih su neki čak sudjelovali u odredima Crvene armije, o čemu je već bilo riječi, jasno nam je da je sve to djelovalo na odluku radnika zidara iz Jezeva da u svom selu osnuju partijsku organizaciju.

Prva partijska organizacija brojala je oko 30 članova, a njezin prvi sekretar bio je zidarski radnik Simun Čvorig iz Jezeva, o kojem smo već spomenuli da je učestvovao u samoj revoluciji. Naročitu ulogu u radu ove mlade organizacije Komunističke partije imao je Josip Frigan, u ono doba čak gimnazije u Zagrebu, koji je 1920. godine položio veliku maturu i počeo studirati agronomiju. Ta je partijska organizacija okupila velik broj naprednih seljaka i radnika iz Jezeva, a to su bili ovi njeni članovi: Simun Čvorig, Josip Čvorig, Mijo Čvorig, Mijo Čvorišćec, Mato Bižec, Tomo Čvorig, Stjepan Čvorig, Đuro Čvorig, Mato Frigan, Stjepan Cimaš, Bolto Habor, Josip Grgić, Josip Frigan, Bolto Cimaš, Tomo Geres, Stjepan Haleuš, Josip Haleuš, Vid Haleuš, Bolto Haleuš, Stjepan Geres i dr.

Poslije Simuna Čvoriga za sekretara ove partijske organizacije izabran je student agronomije Josip Frigan, koji je svojim radom i znanjem služio kao primjer ostalim drugovima.

Godine 1920. bili su održani izbori na koje je izašla i Komunistička partija Jugoslavije. Iz Jezeva su za narodne zastupnike na listi Komunističke partije bili kandidirani Tomo Geres, seljak, na listi Zagrebačke županije, te Simun Čvorig i Ivan Skulec (ovaj posljednji iz Obedišća) koji su bili nosioci liste za Bjelovarsko-križevačku županiju. Partija je dobila na izborima velik broj glasova, a najviše u Ježevu.

Velik broj glasova dobila je Partija na izborima i u selu Lupoglavu i Dugom Selu. U predizbornoj borbi koja se vodila u to vrijeme pristalice Hrvatske seljačke stranke govorile su narodu da će im komunisti, ako dođu na vlast, oduzimati stoku i davati onima koji je nemaju, da će se rušiti sve crkve, da će žene biti zajedničke, da će se jesti iz kazana. Takva propaganda unijela je među narod izvjesnu zabunu, pa je trebalo mnogo napora da bi se dokazalo obratno.

(Nastavlja se)

SA ZIMOVANJA NAŠIH IZVIDAČA

Rad, uzbuna i — drugarstvo

Već je drugo polugodište davno počelo, a još se po stoti put prepričavaju uspomene sa zimovanja »SKRAD 68«. Sedan dana u sniježnom prekrivenom Skradu ostat će u ugodnom sjećanju 35 izviđača. Svi koji su bili tamo priznaju da im je najteže bilo ustati rano ujut-

že: »Idemo! Na skijanje!« Vraćamo se u pravo vrijeme. Čeka nas užina. Pao je mrak, vani sniježi, a u sobama toplo. Svi se i bez dogovora sastajemo u sobi broj sedam. Pjesma. Pjevali bismo ne znam ni sam do kada da nam prodoran zvuk zviždaljke nije najvio večeru. Još se že-

nim novinama, o krivo adresiranim pismima, pa o prijateljstvu između raznih grupa koje su se našle u našem domu, o straži koja je zaspala kraj tople peći, o posjetu drugova boraca, o stotini takvih zgoda ili nezgoda, šala. Ne, to se ne može ispričati, to se mora vidjeti, doživjeti, osjetiti.

A rastanak je protekao muški, izviđački, bez suza, ali — priznajmo — kapnula je koja suza i nešto nas je steglo oko srca kada smo zagrljeni pjevali »Oj drugovi je l' vam žao«. Svi smo kazali i Faniki, i Zorici, i drugu upravitelju Kovačiću, i kuharici teti Ljubici: »Doviđenja, do iduće zime!«

Evo nekoliko izvoda iz dnevnika koji je na zimovanju vodio izviđač Ivica Đurić:

Cetvrtak, 18. I 1968. Probudio nas je vodnik Miljenko, ali, začudo, svi su bili budni i svi su bili namazani kalodontom, pa su vikali. Navečer smo imali drugarsko veče koje su pripremili naši izviđači.

Subota, 20. I 1968. Ujutro nas je probudio drug načelnik zviždalkom. Pomislio sam da je uzbuna pa sam se stao spremati velikom brzinom. No bilo je to već — jutro.

Utorak, 23. I 1968. Dobili smo izviđačka imena. Morali smo proći kroz krštenje, a to znači kroz špalir izviđača koji su nas gadali snježnim grudama. Svi smo hrabro izdržali krštenje i dobili imena.

Na kraju objavljujemo izvod iz pisma upravitelja odmarališta, druga Kovačića, o vladanju izviđača:

»Odmah kod dolaska moglo se uočiti da tu postoji jedna organizacija u kojoj članovi rade s mnogo volje i ljubavi. Otud onaj red i disciplina. Baš su se istakli. (Jer, osim njih bile su i druge grupe skijaša učenika, gdje baš nije bilo sve u najboljem redu.) Može se reći da su mogli služiti za primjer ostalima.

Osim toga, brinuli su se za kulturno-zabavni život cijelog odmarališta, pa je tako život u odmaralištu bio svima ljepši i veseliji.

Načelnik je organizirao dvije zabavne večeri s raznolikim programom, a angažirao je i ostale grupe, tako da je harmonija drugarstva bila na visini.«

IZVIDAČKA SIGNALIZACIJA — IZVIDAČI ZASTAVICAMA IZRAZAVAJU RIJEČ HURA I POZDRAVLJAJU CITAOCE »DUGOSELKE KRONIKE«

ro kada se polazilo na put. Rastanak je bio pravi izviđački, i roditeljima treba čestitati — nisu pustili nijednu suzu, a mi, razumije se, također. Zahvaljujući »ekspeditivnosti« JZ, naročito njihova osoblja koje rezervira mjesta u vlaku, stajali smo za čitava putovanja uglavnom na jednoj nozi. Konačno — Skrad. Silazimo s vlaka. Pokret u pravcu zimovanja. Gledam kako prolaze: Katica Matulin, Božo Koroš, Stjepan Opetuk, Stanislav Simunac, Ivica Đurić, Zdenko Pekvarić, Tomislav Sturm — koji osim torbe vuče i mladog brata Zrinku, Veljko Panlović, Milivoj Kump, Marijan Bertak, Mira Plašić, Josip Buretić, Anđelka Kunić, Stevo Valjak, Marijan Gemić, Ranko Balac, Akacija Lončar, Stjepan Kutica, Vlado Simunec, Stjepan Melić, Nevenka Bujan, Zdravko Antolković ml., Zdravko Stijepović, Franjo Peček, Tomica Sabolić, Nedjeljko Setka, Gordana Panovski i na kraju Miljenko Lah, popularni »Koćnica«. Uz kolonu gore-dolje neprestano članovi štaba: starješina Marijan Kutleša, načelnik Ivica Crnić i članovi Vera Gerber, Marija Svegović i Zdravko Antolković st.

Konačno evo nas u domu. Pokazuju nam sobe. Kreveti »na kat« i svi bismo spavali na gornjem ležaju. Nakon kraćeg vremena situacija se »razbistrila«. Sada se javlja želudac — nepogrešivi sat. Tačno vrijeme — negdje oko podne. Svi u trpezariju. »Klopa je odlična« — mumijski vodnik Ranko punih usta. Zaista je obilna i ukusna. Jedemo po principu — uzmi koliko možeš i uhvatiš. Poslije podne počinje redovan program. Najprije najvažniji sat u danu: popodnevni odmor, a tko da spava kad je sve novo, nepoznato. Odmor se prekida, idemo posuditi skije, a kada su skije u rukama i kada je vani snijeg, srce ka-

luci nisu ni smirili, a muzika s gramofona najavljuje početak plesa. Iz početka je bilo teško zaplesati, ali su uskoro prebrodene prve teškoće i teško je bilo početi na spavanje.

Ujutro u 7 sati zviždalka. Znači: »Diži se, obući se i brzo na gimnastiku!« Natjecanje: tko će brže, tko najbrže i najbolje, čija će soba i čije uniforme na smotri biti najurednije. A poslije trkom na doručak, zatim sastanci, skijanje, ručak. Onda opet odmor, skijanje, užina, pjesme, večera, ples ili drugarsko veče. I tako svaki dan. Da li da vam pričam o drugarskim večerima, o šaljivim takmičenjima, o tome kako smo pjevali svaku večer, da li da vam pričam o noćnoj uzbuđi i o Zrinku koji je ostao spavati, o tome kako je drugarica Vera pala niz snježnu padinu za vrijeme uzbuđe, o prvoj ljubavi, o stidljivim porukama i pozdravima, o šaljivim zid-

STROJ IZVIDAČA I PLANINKI ZA VRIJEME ČITANJA KONACNIH REZULTATA I POHVALA

RAKETAMA PROTIV TUČE

Svake godine tuča uništi veće poljoprivredne površine i time nanese ogromne materijalne štete. U prošloj godini na zborovima birača u više mjesta postavljana su pitanja kako da se organizira obrana od tuče i time izbjegne uništenje poljoprivrednih usjeva i vinograda. Stručna služba Hidrometeorološkog zavoda smatra da se organizacija za obranu od tuče može provesti vrlo uspješno. Predlaže da se radi sprečavanja tuče na području cijele općine nabavi 25 lansirnih postolja za raketne stanice; toliko bi bilo dovoljno za obranu. Dakako, potrebno je i osposobiti raketare i kolektivno ih osigurati, a potrebno je i korištenje sredstava veza (automobila, radio-stanice i dr.). Osim toga, trebalo bi nabaviti oko 375 komada raketa, a u akciji bi morali sudjelovati stručnjaci Hidrometeorološkog zavoda u Zagrebu i Poljoprivredne stanice u Dugom Selu.

Hidrometeorološki zavod u Zagrebu dao je i ovu orijentacionu kalkulaciju za potpuno uspostavljanje ove službe za 1968. godinu: 1. lansirna postolja za 25 raketnih stanica, osposobljavanje raketara, njihova naknada kroz 5 mjeseci i drugi troškovi iznose 73.200 d; 2. nabava 375 kom. raketa — 45.000; 3. sudjelovanje stručnih službi — 42.420 dinara.

Ukupni troškovi, prema tome, iznose godišnje 160.620 n. dinara.

Osnovni preduvjet za obranu od tuče je osiguranje potrebnih finansijskih sredstava. Ta sredstva mogla bi se osigurati na više načina. Jedan je način mogućnost raspisivanja mjesnog samodoprinosu u određenom postotku (1,3—2%), s tim da i radne organizacije uplate na ime poljoprivrednih površina u društvenom vlasništvu odgovarajući dio.

Na idućoj sjednici Općinske skupštine Dugo Selo bit će, radi informacije, opširnije iznijete mogućnosti obrane od tuče. Nakon toga trebalo bi odlučiti da li da nam i dalje nastaju ogromne štete ili da osiguramo finansijska sredstva i spriječimo štete na predloženi način.

I. FLUKA

OSNOVA

poduzeće za projektiranje, Zagreb, B. Adžije 11

otvara svoj ured za projektiranje u Dugom Selu u zgradi komunalnog poduzeća »Strojomehanika«, Bobinčeva ulica 47, telefon: 72-06, te počinje s radom 19. II 1968.

Uredovni dan bit će ponedjeljak, a radno vrijeme od 8 do 14 sati.

Poduzeće vrši sve vrste projektantskih usluga, od nacрта obiteljskih kuća do javnih i tvorničkih zgrada te vanjskih i unutarnjih instalacija, cesta i mostova. Preporuča se za narudžbu projekata.

Novootvorena

STAKLARSKA RADNJA U DUGOM SELU

Ulica braće Bobinaca br. 52

Vlasnik: PERO IVEZIĆ

Vršimo sve staklarske usluge:

- rezanje stakla
- ugrađivanje stakla

POSLOVE OBAVLJAMO BRZO I SOLIDNO UZ UMJERENE CIJENE.

DOBITE I UVJERITE SE!

PIŠU NAM NAŠI ČITAOCI

Premalo brige o poljoprivredi

Drugovi,
Čitajući naš list »Dugoselska kronika«, došao sam do zaključka da se redakcija lista zadovoljava raznim konstatacijama (sastanci koji se unose u list bez komentara, prijedloga ili prigovora). Navedimo jedan primjer. U prošlom broju u napisu »Prva konstituirajuća sjednica...« navode se pojedinačno drugi koji se predlažu u Općinski komitet SK. Odmah je vidljivo da se u Komitet predlaže samo jedan poljoprivrednik. Mislim da je to redakcija morala primijetiti i popratiti određenim komentarom.

Mi smo poljoprivredna općina i nemoguće je povjerovati da nema među našim seljacima sposobnih ljudi koji bi mogli svojim znanjem i voljom mnogo pomoći u kreiranju poljoprivredne ekonomije u našoj komunici. Razumljivo je da naši poljoprivrednici nisu oduševljeni sastavom Općinskog komiteta Saveza komunista komune Dugo Selo.

Zadrugu imamo samo po imenu; ona je poduzeće, a kome to poduzeće pripada mogli bi objasniti samo ljudi iz zadruge. Nije li odgovor jednostavan? Zadruga radi one poslove koji se njoj najviše sviđaju, ne radi se uvijek samo o profitu, mada je on u prvom planu, već se naprosto izbjegavaju neki poslovi, a to se obično motivira ovako: »Čemu da se mi (uprava) oko toga baskemo.«

Poljoprivredna stanica našla je dobar posao u otkupu mlijeka. Možda 5 ili 6 dinara po litri nije mnogo, ali — nadena je minimalna egzistencija. Posao dobar, siguran, pa je obuvanje čizama nepotrebno! Čemu veći napor kada je dovoljno vratiti flašice (mlijeko), očitati masnoću u bijelom mantilu, dakle — posao koji može da radi priučeno lice, a mi si dozvoljavamo da za taj posao angažiramo dva ili čak tri visokoobrazovana stručnjaka, agronoma. Unaprednje poljoprivrede, standard ljudi na selu ili samo njihova gola egzistencija?!

Zemlju uživa »Agrokombinat«

— porez plaćam ja

Drugovi,
Prije nego iznesem svoj slučaj, potrebno je da kažem da sam poljoprivrednik, da sada radim kao nekvalificirani radnik u ZTP Zagreb, da moji mjesečno primanje iznosi 450 dinara, a da uzdržavam ženu, dvoje djece u dobi od 6 i 10 godina i staru baku kojoj su sada 72 godine.

A sada, evo o čemu je riječ. Prošle godine pozvali su me predstavnici Općine i »Agrokombinata«, Božjakovina, u Mjesni ured u Brckovljanima. Tu mi je saopćeno da posjedujem oko 3 k. j. obradive zemlje koja se nalazi u bloku koji treba da otkupi »Agrokombinat«, Božjakovina. Rečeno mi je ovo: »Vi se nalazite u radnom odnosu, zemlja vam nije potrebna i treba da je prodate »Agrokombinatu«. Tada sam im kazao: »Ako moram, što mogu.« »Agrokombinat« je zemlju uzeo, preorao, ne pitajući više kako ću ja živjeti i uz-

Nikome nije stalo do visokih prinosa u našem ratarstvu. Duboko jesensko oranje, nove sorte kukuruza, krumpira, repe, itd., ispitivanje sadržaja tla da bi se znalo kakvo umjetno gnojivo treba upotrijebiti, koliko i kako, — kome da se ostavi sav taj posao, tko da se brine o tome.

Stočarstvo, naročito svinjogojstvo, kuca na vrata odgovornih. Mi tu robu moramo proizvoditi za tržište, a tko je dužan pomoći nam da cijena koštanja bude što manja, da nam se taj posao isplati.

Zar naša komuna ne bi mogla poći putem STAPARA i drugih naprednih sela i komuna. Ja mislim da ne samo što bismo morali ići tim putem već bismo morali i voditi, ali, na žalost, nema tko povesti, nema u nas intelektualnog i političkog pokretača.

Kada se samo naprećac razmotre momentani problemi na selu u vezi s poljoprivredom, bit će nam jasno zašto nismo zadovoljni sa izborom Općinskog komiteta SK Dugo Selo.

I. ANTOLJAK, Rugvica

Zar zaista premalo brige

Povodom pisma što ga je redakciji »Dugoselske kronike« uputio I. Antoljak iz Rugvice, sa čijim nas je sadržajem redakcija upoznala, smatramo potrebnim da odgovorimo na dio tog pisma koji se odnosi na Poljoprivrednu stanicu u Dugom Selu. Ne namjeravamo polemizirati s piscem pisma, već samo želimo da javnost ne dobije iskrivljenu sliku o radu naše ustanove.

U članku se na prvom mjestu tvrdi da je stanica našla dobar posao u otkupu mlijeka po cijeni od 5 ili 6 dinara po litri. Ta tvrdnja potpuno je neosnovana, jer stanica ne vrši nikakav otkup, pa ni otkup mlijeka. Stanica ima ugovor s Poljoprivrednom zadrugom u Dugom Selu za vođenje selek-

državati svoju obitelj mizernom svojom plaćom, koju mogu sutra i izgubiti. Tražio sam da mi se dade zemlja na drugom mjestu, ali je nisam nikada dobio niti mi je bila ponudena. Nisam od onih koji bi svaki dan otvarao vrata Općine i »Agrokombinata«, već sam čekao smatrajući da valjda u ovom socijalističkom društvu netko misli i na mene.

Zelim naglasiti da mi nije ostavljen ni pedelj obradive zemlje. Imam 1200 čh. šume, 600 čh. vinograda, 1 k. j. i 800 hvati livade 5. klase. Postavljam pitanje hoće li se društveni i politički faktori sjetiti da me posjete i upitaju je li mi se sada nakon otkupa obradive zemlje povećao životni standard, to više što već godinu dana zemlju uživa »Agrokombinat«, a porez plaćam ja.

Dragutin BABIĆ,
Brckovljani

cije u govedarstvu, i za taj je posao plaćena sa svega 4 dinara po litri mlijeka. Smatramo da je selekcija posao koji pripada Poljoprivrednoj stanici i njenim stručnjacima, jer ga i u nas i svugdje u svijetu vode ljudi istih kvalifikacija. Mislimo da nije potrebno dokazivati da taj posao zahtijeva velike troškove i da se ne može voditi besplatno. Što se tiče »vrtanja flašica«, kako pisac pisma naziva ispitivanje sadržaja masti u mlijeku, svakomu je iole informiranom jasno da je to samo jedan, manji dio spomenutog posla u selekciji, zapravo njegov sastavni dio, jer se uz kontrolu količine mlijeka od matičnih krava mora voditi računa i o kvaliteti toga mlijeka. Uz ispitivanje mlijeka od matičnih krava stanica iz usluge vrši i ispitivanje masti u mlijeku iz kooperacije, što je također uračunato u ona spomenuta 4 stara dinara. Što se tiče tvrdnje druga Antoljaka da bi »vrtanje flašice« i očitati masnoću moglo i »priučeno lice«, smatramo da je u našoj poljoprivredi bilo do sada i previše priučenih lica, a na žalost poljoprivreda je još i sada jedina struka u kojoj se upošljavaju priučeni, dok često u isto vrijeme izučeni moraju čekati u biroima rada.

Dalje, u pismu se zlonamjerno želi prikazati kako stanica radi jedino na ispitivanju mlijeka, a ne brine se nimalo za nove sorte ratarskog bilja, ispitivanje zemljišta i ostalo. Međutim, stanica neprekidno svake godine provodi pokuse u biljnoj proizvodnji radi ispitivanja novih hibrida i sorti kukuruza i pšenice na površini od 3 ha, koju obrađuje uz najveće žrtve jer nema ni svojih strojeva, a ni sredstava za tu namjenu. Svatko tko ima interesa može te površine pogledati, i dobiti sa svim praktične upute o vrijednosti ispitivanih sorti. U poljoprivrednoj stanici mogli su poljoprivrednici, koji su imali za to interesa, dobiti i sjeme novih domaćih selekcija pšenice, te se i danas još to sjeme nalazi u proizvodnji. Što se tiče analiza tla na reakciju i hranjiva, stanica ima aparaturu za tu svrhu i vrši analize svakome tko to želi. Pored toga, stanica je ispitala na sadržaj osnovnih hranjiva i reakciju cjelokupno područje Posavine sa svrhom da može dati svakome okvirne preporuke za gnojidbu ratarskih kultura. Dakle, tko ima interesa može od stanice dobiti mnogo toga za unaprednje svoga gospodarstva.

Nije ovdje mjesto da podnosimo izvještaj o svom radu. Stručnjaci stanice ne mogu lutati po polju kako bi se našli pri ruci ako slučajno kome zatreba njihova pomoć, savjet; takav oblik i sistem poljoprivredne službe ne postoji nigdje u svijetu. Uz put napominjemo da pisac pisma nije još nikad prekorao prag ove ustanove.

PISCIMA ANONIMNIH PISAMA
Uredništvo »Dugoselske kronike« primilo je ovih dana anonimno pismo da ga objavi. Redakcija je odlučila da takve dopise ni sada a ni u buduću ne objavljuje. Onaj koji je uvjeren u ispravnost svojih navoda neka se potpiše pa ćemo mu rado, kao i svima ostalima, objaviti napis ako je interesantan za širi krug čitalaca.

ve. Bilo bi pošteno da svatko tko ima kakvu primjedbu o našem radu ili prijedlog za naš rad da nam to izravno

iznese, a ne posredno preko novina.

Poljoprivredna stanica,
Dugo Selo

Ne u štetne poslove

Zahvaljujemo redakciji »Dugoselske kronike« što nas je upoznala sa sadržajem pisma koje joj je uputio drug Antoljak iz Rugvice. Također joj zahvaljujemo što nam je omogućila da ovim svojim napisom informiramo javnost o nekim činjenicama.

Istina je da se zadruga tretira kao poduzeće, ona je kao organizacija izjednačena sa svim ostalim organizacijama i ima iste obaveze prema zajednici. Način raspodjele vrši se također kao i u ostalim velikim organizacijama. Proizvodno-financijskim planom reguliraju se odnosi fondova i osobnih dohodaka.

Ostvarena sredstva PZ Dugo Selo većim su se dijelom prelijevala u fondove za proširenu reprodukciju. Od 1. X 1965. do danas izdvojeno je u fondove 940.000 novih dinara, a u tom je iznosu i velik dio ličnog dohotka kojeg su se odrekli radnici zadruge. Zadruga se koristi tim sredstvima za tačno određene svrhe: za kreditiranje proizvođača kod nabave strojeva, za nabavu repromaterijala i za proširenu reprodukciju.

Kada bi zadruga dijelila taj ostvareni dohodak prema želji poslovnih suradnika, onda bi sigurno došla u nepovoljan položaj i likvidaciju. Postavlja se pitanje da li bi koji kooperant ušao u zajedničku proizvodnju kada mu zadruga ne bi garantirala koliko će naknadu primiti na kraju proizvodnje. Mislimo da ne bi. To bi bilo moguće provesti onda kada bi poslovni odnos bio zasnovan

na oblicima konačne raspodjele. U takvim bi slučajevima poslovni partneri primili samo akontaciju, a konačni obračun po završnom računu. To bi bilo moguće činiti onda kada bi na tržištu bile stabilne cijene i donekle garantirane.

Što se tiče navoda druga Antoljaka o profitu, bit će dovoljno da u vezi s tim postavimo ova pitanja: »Kako poslovati bez profita? Tko je taj koji tako posluje, i može li se održati? Odakle da se podmire obaveze prema društvenoj zajednici bez profita?«

U pismu se govori da se neki poslovi izbjegavaju. Istina je, neki se poslovi izbjegavaju, a to su oni za koje se smatra da su štetni za privrednu organizaciju i da su općedruštveno štetni.

Priznajemo da se može mnogo više učiniti u poljoprivrednoj proizvodnji, ali se to ne može u dvije godine, koliko postoji ova organizacija. Vrijedno je spomenuti da su mnogi odnosi u IV kvartalu 1967. godine bili poremećeni, naročito u stočarskoj proizvodnji.

Zadruga nema nikakav monopol da bi se s njome morali sklapati poslovni odnosi. Svi su proizvođači slobodni, mogu osnovati svoja udruženja ili tražiti poslovne partnere ondje gdje će za njih biti najbolje. Nitko nije danas vezan ni za koga, pa ne mora biti ni žrtva, a pogotovu ako se radi o špekulantskim odnosima među poslovnim partnerima.

PZ Dugo Selo

Lovci nikako da riješe svoj problem

Lovac sam već mnogo godina, mogao bih reći da pušku nosim još od malih nogu. Zašto to iznosim? Evo zašto. Želim istaknuti da se čitavo to dugo vrijeme otkako se bavim lovom nikada nije dogodilo da mi lovci ne bismo našli zajednički jezik kada je iskrsnuo kakav problem. Zao mi je stoga što se taj zajednički jezik ne može naći i sada kada treba da se podijele lovne površine.

»Nerješiv« problem

Mogao bi netko zapitati što je to oko čega se lovci natežu. Evo u čemu je stvar. Više lovačkih društava imaju svoja lovišta oko lovišta RVI (ratnih vojnih invalida). Ta lovačka društva htjela bi da se svakom od njih pripoji dio lovne površine RVI. Lovačko društvo RVI, neće, međutim, ni da čuje za to. Ono ne prihvaća ni prijedlog da se lovište RVI pomakne od rijeke Zeline prema Auto-putu. Čini se po svemu da lovci ovaj put neće naći zajednički jezik.

Kad ne mogu lovci sami...

Kako će se problem podjele lovnih površina na kraju riješiti kad ne mogu lovci sami da ga riješe? Mislim da to nije teško predvidjeti. Smatram da će podjelu izvršiti Savjet za poljoprivredu i Skupština općine, i to ne obazirući se na sadašnje granice lovačkih društava, ali vodeći računa o potrebama lovne privrede i nastojeći da njihova podjela odgovara interesima lovaca. Dakako, nitko ne može očekivati odluku koja bi zadovoljila sve.

Još jedan problem — zakupnina

Ima još nešto što nama lovcima zadaje brigu. Riječ je o naplati zakupnine za lovišta. Ona je dosad iznosila 10 st. dinara po hektaru. Kako sam informiran, predviđa se njeno povišenje, i to na 200—500 st. d po hektaru. Sumnjam da bi lovci mogli plaćati toliku zakupninu, zbog sadašnjeg bojničeta divljači, a treba uzeti u obzir i zabrane lova, bolesti divljači itd. Smatram da je bolje donijeti pravilnu odluku i imati posla s legalnim lovcima i prijateljima, nego razvijati krivolovstvo. I, konačno, nama koji živimo na selu ne bi trebalo oduzeti i ono malo rasonode što je imamo.

Josip FERINOVEC

Tečajevi o pružanju prve pomoći u našim selima

Svjedoci smo, na žalost, sve češćih nesreća u kojima ima povrijeđenih pa im treba hitno pružiti prvu pomoć. Ta pojava u nas nije ništa neobično, kada se uzme u obzir da je na našim cestama sve jači promet, da na našim poljima ima sve više različitih strojeva i sprava, da u sve većem broju domaćinstava ima različitih elek-

Dajmo svoju krv da spasimo živote

U nizu zadataka kojih se prihvatio Crveni križ u svojoj brizi za čovjeka jedan je od najvažnijih ali i najtežih — prikupljanje dobrovoljnih davalaca krvi.

Danas već nije potrebno posebno isticati da ljudska krv spašava od sigurne smrti živote mnogih teških bolesnika ili ljudi povrijeđenih u kakvoj saobraćajnoj nesreći, ili pri radu u tvornici, ili gdje drugdje. Mnogi se od nas i sam u to uvjerio. Ponekad čujemo ili povremeno čitamo u štampi o izvanrednim uspjesima medicine, osobito kirurgije. Divimo se. Katkada čak, čitajući o spasavanju nečijeg života, ostajemo zapanjeni i pitamo se: »Je li to moguće?« Da, moguće je jer je uz izvanredno vještog liječnika pomoglo još nešto — tuđa ljudska krv. Svakome od nas ona može zatrebati. Tko zna neće li i kome od nas spasiti život.

Suvremena medicina ne može se danas zamisliti bez ljudske krvi. Zato se

elementarne nepogode. Da ne nabrajamo dalje. Dakako, potreba za pružanjem hitne pomoći naročito bi se osjetila kada bi došlo do rata.

Posve je logično da je sve to utjecalo na odluku da se i u našoj komuni održavaju tečajevi na kojima bi se što veći broj građana osposobio za pružanje prve pomoći u slučaju potrebe. Tako je Crveni križ zajedno sa zdravstvenom službom na našem području i Odjelom narodne obrane organizirao niz tečajeva po našim selima.

U razdoblju od 1963. do 1967. održano je 10 tečajeva sa po 20 sati poduke u pružanju prve pomoći, i to u Dugom Selu, Oborovu, Rugvici, Sopu, Lupoglavu, Ježevu, Božjakovini, Ostrni, Hrebincu i Črncu Dugoselskom. Te tečajeve polazilo je 278 osoba.

U vezi s davanjem krvi potrebno je ovdje spomenuti još ovo:

- Davanje krvi zdrava čovjeka nije štetno po njegovo zdravlje.
- Prije davanja krvi, davaoca temeljito pregleda liječnik, koji određuje da li davalac smije ili ne smije dati krv.
- Cilj je da se sakupljanjem krvi potpomogne ozdravljenje čovjeka, a ne da se naruši zdravlje davaoca.
- Krv treba da uzima samo stručno medicinsko osoblje.

Ponovno naglašavamo ovo posljednje — da krv treba da vadi samo stručno medicinsko osoblje, jer u našim je selima, na žalost, još ponegdje ostala stara navika puštanja krvi kod tzv. barbira. Kakvoj li se samo opasnosti izlaže osoba koja dolazi nestručnjaku da joj vadi krv!

Svi koji odluče da će dati svoju krv prigodom akcije skupljanja krvi za naše bolnice, koja se priprema za drugu polovicu veljače, treba da to jave svojem liječniku ili Općinskom odboru Crvenog križa u Dugom Selu.

I. COBOVIC

DETALJ SA TEČAJA PRVE POMOCI U PREČECU

Nedavno, 1. II 1968, završen je takav tečaj u Prečecu. Redovno ga je polazilo i uspješno završilo 37 osoba. Polaznike je podučavao dr Petar Todović, liječnik u Božjakovini

Sada se upravo u Dugom Selu održava tečaj o pružanju prve pomoći, i to u VIIIc razredu Osnovne škole. Predavač je dr Šefika Sebalj Ferizović, liječnik u Dugom Selu. Do svršetka školske godine održat će se u VIII-im razredima dugoselske škole još dva takva tečaja, a jedan će se održati i u VIII razredu Osnovne škole u Rugvici.

Do početka poljoprivrednih radova tečajevi o pružanju prve pomoći održat će se u Dugom Selu, Prikraju, Oborovskim Novakima i u Savskom Nartu. Financijska su sredstva za njih osigurana.

I. COBOVIC

NOVČANICA OD 100 ST. DINARA — POVUCENA

Upozoravamo svoje čitaoce da je Narodna banka Jugoslavije povukla iz optičaja novčanice od 100 starih dinara s datumom izdavanja 1. maja 1955. i 1. maja 1963. Ove novčanice prestale su biti zakonsko sredstvo plaćanja od 1. veljače ove godine. Ako netko još ima takvih novčanica, može ih zamijeniti za kovani novac u Službi društvenog knjigovodstva u Dugom Selu, Bobinčeva br. 19. Posljednji dan zamjene je 30. travnja 1968.

Najtoplije se zahvaljujem radnicima Odjela za financije SO Dugo Selo koji prilikom svake godišnjice smrti moga muža

STEVE BUBNJARA

iskazuju sjećanje na svoga pokojnog člana kolektiva i time dijele sa mnom veliku bol koju osjećam.

Zahvalna supruga
Ruža Buhnjar

VOLIM TE

Skolo mila, skolo draga — radosti moja,
Volim da me miluje blagi pogled očiju tvojih,
Volim da me grle nježne ruke tvoje,
Volim da mi besjediš blage riječi,
Volim da me zelena ploča tvoja — uči,
Vodi kroz svijet prošlosti, sadašnjosti, budućnosti.
Volim te, skolo moja, iznad svega.
Ti si mi mila,
drugi dom,
A svi u tebi
očevi, majke, sestre i braća.

MOJ LUPOGLAV

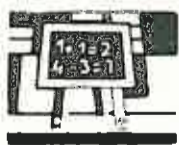
Veliko je moje selo — moj Lupoglav. Oko 500 kuća ima u njemu, a među njima i mnogo novosagrađenih.

U selu se nalazi škola, veterinarska stanica, dvije trgovine i dvije gostionice. Stanovnici se bave poljoprivredom, a dio njih radi u industriji i građevinarstvu.

Lupoglav se u posljednje vrijeme oslobodio blata sa svojih ulica jer su stanovnici samodoprinosom omogućili da se na ulice naveze sljunač. Sada se putem samodoprinosu prikupljaju sredstva za gradnju kulturnog doma, u kojem će biti i kino. Sadašnje je kino u maloj i neprikladnoj prostoriji. Kada dom bude sagrađen, imat ćemo lijepe prostorije za raznodru i za kulturnu djelatnost.

Zvonko GALEČIĆ
uč. IV razr., Lupoglav

Lidija KOBREK,
učenica VI d razreda
Dugo Selo

JUTRO U RUGVICI

Zavita u nježnosivu maglenu koprenu, tiho i mirno groljeći teče Sava uz Rugvicu. I dok vjetar kroz noć nosi tužni huk Save, nečujno sviče rujna zora. Već je ne-

gdje u mračnom kutu kokosinjak prvi pijetao najavio jutro. I zaista, za kratko je vrijeme izronila prva sunčana zraka i rasula svoj sjaj po širokim poljima i vlaž-

NAŠI PRVI
POKUŠAJI

ŽIVO JE U MOM SELU

Pijetlovi najavljuju zoru. Magla je obavila moje selo koje se proteže uz obalu krivudave i mutne rijeke Save. Zamirisao dim iz dimnjaka, zaroktala svinjia, zarzao konj, mučnula krava, zalajao pas na lancu, a onaj skitnica vraća se umoran kući. Budi se moje selo Rugvica. Zažmirkale svjetiljke kroz prozore. Neki mještani žure na autobus, na posao u Zagreb, a oni koji su kod kuće hrane životinje u staji. Grupe učenika žure sa svih strana u lijevom novu školu, svijetlu, toplu i zračnu, čuje se njihov smijeh, šala i dovikivanje. Radnici Instituta već su na svojim trak-

torima koji buče oko velike zgrade koja je noću sva osvijetljena i svojim šumom narušava noćnu tišinu. Domaćice nose mlijeko u zadrugu a pokoje stoji uz plot i razgovaraju sa susjedama. Jato gusaka gače, vode se živj razgovori. Treba otići do bare, okupati se i naći uz obalu dobre zelene trave. Kamioni natovareni pijeskom jure cestom. Iz zadimljene gostionice dopire žamor ljudi što sjede uz čašicu i vode važne razgovore. Ponekad zaori pjesma a ponekad bude i tužnjave. Iz Dugog Sela svaki dan stiže poštar s torbom punom raznih pisama. Čuje se zviždaljka

pekara. On autom razvozi selom kruh i pecivo. Prolaznici paze na nekim mjestima, jer grabe u kojima su plinske cijevi nisu dokraja zatpane. Moje selo dobit će i plin. Ambulanta puna ljudi; bolesni puni nade čekaju liječnikovu pomoć. U trgovini ima i djece. Kupuju bombone i kekse, a onda brzo u školu dok zvono nije najavilo početak sata. Zakasniš li, jao! Moraš ostati pred vratima čitav sat. I, na kraju, da vam šapnem: mjesec je veljača, spremaju se maskare, bit će veselja, smijeha, šale — za velike i male.

Zeljka SLAT, VI b, Rugvica

SPORT

VELIKI PLANOVI

U eri masovnih sastanaka klubova i ribolovno društvo »Jedinstvo« održalo je u nedjelju svoj prvi ovogodišnji sastanak. Bar što se tiče broja prisutnih članova, moglo se zaključiti da ove godine misle svi zapeti da realiziraju svoje planove, koji nisu mali, a to smo mogli vidjeti i u programu rada za 1968. godinu.

»Najvažnija je stvar za nas ove godine, rekli su ribiči, izgradnja ribolovnog doma, prilaza i parkirališta za vozila. Ako se to ostvari, mislimo da će nam sve ostalo ići bez nekih naročitih problema.«

Pored toga u programu imaju: poribljavanje starog i novog jezera na Ciglani, nabavku jednog čamca, koji će iznajmljivati turistima i sportskim ribolovcima, za-

tim sklapanje sporazuma sa sportskim ribolovnim društvom iz Kutine za ribolov na Česmi i ostalim vodama i, konačno, da se preko lovčuvara sprečava krivolov, koji je u posljednje vrijeme sve veći.

Što više čunjeva!

Šest najboljih igrača kuglaškog kluba »Jedinstvo« bori se za što bolji plasman u 4. razredu kuglaškog prvenstva grada Zagreba. U svakom razredu nalazi se 8 klubova, a prva dva imaju pravo nastupa na prvenstvu Hrvatske. Igra se po sistemu — 6 igrača po 200 hitaca, a iza toga u borbenoj partiji sa 10 igrača.

Budući da je natjecanje po sistemu od 200 hitaca vrlo naporno, a igrači »Jedinstva« su se dobro pripremili, vjerujemo da u ovom natjecanju neće iznevjeriti svoje mnogobrojne simpatizere.

M. O.

Prvi ovogodišnji sastanak NK »Jedinstvo«

Proširenom sastanku kluba, uz Upravni odbor, igrače i simpatizere kluba, prisustvovali su predsjednik SD »Jedinstvo« Ivica Novak, sekretar Milivoj Obad te predstavnici Šahovskog, Rukometnog i Kuglaškog kluba. Iz referata koji je podnio tajnik kluba, prisutni su se upoznali s radom kluba u proteklom periodu. U izlaganju je konstatirano da je klub na zelenom polju imao vidnih rezultata, kao što je

osvajanje drugog mjesta u jesenskom dijelu takmičenja. U toku diskusije bilo je govora i o nekim problemima, nedostacima i daljim smjernicama kluba. Tu se prvenstveno radi o omasovljenju i poboljšanju igračkog kadra prve momčadi, a zatim o formiranju podmlatka kluba. Velik problem je samo igralište u čije uređenje bi trebalo investirati mnogo sredstava da bi bilo sposobno za normalno odigravanje utakmica. U disku-

siji druga Novaka rečeno je da je u planu gradnja novog igrališta koje bi odgovaralo svim uvjetima, samo se još očekuje lokacija zemljišta. Na kraju sastanka izglasan je novi finansijski plan za 1968. godinu i doneseni novi zaključci i zadaci kao što su: izgradnja novog igrališta, formiranje podmlatka kluba, kupnja kompleta nove opreme, pripreme za proljetni dio prvenstva.

Vjekoslav HANŽ

IZ SUDSKIH DVORANA

OSUĐEN TURSKE DRŽAVLJANIN KOJI JE SKRIVIO SAOBRAČAJNU NESREĆU

Pred vijećem Općinskog suda u Dugom Selo, kojem je predsjedavao sudac Ladislav Kovačević, odgovarao je zbog skrivljene saobraćajne nesreće Emin Demiroz iz Turske. On je 30. prosinca 1967. svojim »taunusom« nepropisno preticao drugi osobni automobil. Kako mu je sa suprotne strane nailazilo vozilo, morao je odustati od preticanja i kočiti. Usljed toga njegov se automobil zanio u desno i naleteo na pješaka Danicu Klasić iz Dugog Sela, odbacio je u desni kanal ulice i teško povrijedio. Auto je nastavio klizati, zanio se na lijevu stranu i sudario s »fićom« sisačke registracije. Vozač »fiće« Josip Rešetar i njegova suputnica Slavica Rešetar zadobili su tom prilikom lake povrede, a Ana Rešetar pored lakih i tešku povredu glave. Šteta na vozilu iznosi oko 7.000 n. dinara.

Emin Demiroz osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci.

ROĐENI

Mjesni ured Brekovljani: Stjepan Pokas, sin Ivana i Marice, rod. 29. XI 1967.

Matični ured Dugo Selo: Ivica Guja, sin Tomislava i Ruže, rod. 2. I 1968; Stjepan Trupeljak, sin Franje i Dragice, rod. 5. I 1968.

VJENČANI

Mjesni ured Brekovljani: Ivan Jukić i Nada Valjak (5. I 1968); Vid Skora i Jagica Mader (13. I 1968); Vinko Ivčičin i Nada Lapan (26. I 1968).

Matični ured Dugo Selo: Stjepan Pajtek, strojobravar, i Anka Antolčić, radnica (13. I 1968); Ivan Hojanić, strojobravar, i Ana Svetec, pletačica (20. I 1968); Mile Vuković, mesar i Marija Vuković, trg. pomoćnica (20. I 1968); Zvonimir Novak, brijač i Marica Bondi, domaćica (5. I 1968).

Mjesni ured Oborovo: Stjepan Vranić, zemljoradnik, i Jagica Vranek, rod. Tomurad, domaćica (13. I 1968).

UMRLI

Mjesni ured Brekovljani: Franjo Salčić, 64 god., umro u Lupoglavu 31. XII 1967; Katarina Čaček, 65 god., umrla u Lujp. Gredi 2. I 1968; Ivan Selec, 92 god., umro u Kusanovcu 4. I 1968; Đuro Babić, 24 god., umro u Stančiću 9. I 1968; Nikola Svedić, 72 god., umro u Gračecu 10. I 1968; Janica Matoić, 81 god., umrla u Brekovljanima 16. I 1968; Helena Lukšić, 70 god., umrla u Brekovljanima 27. I 1968; Đuro Budek, 70 god., umro u Hrebincu 12. I 1968; Jagica Popoviček, 84 god., umrla u Gračecu 16. I 1968; Vinko Istvančić, 61 god., umro u Lupoglavu 22. I 1968; Katarina Dokušek, 84 god., umrla u Lupoglavu 30. I 1968.

Matični ured Dugo Selo: Stjepan Milošević, zemljoradnik, 75 god., umro 10. I 1968; Janko Radvarj, službenik, 42 god., umro 16. I 1968; Slavko Krajcar, zemljoradnik, 78 god., umro 5. I 1968; Imbro Klarić, zemljoradnik, 57 god., umro 14. I 1968; Mato Bogdan-Solin, zemljoradnik, 63 god., umro 2. I 1968.

Mjesni ured Oborovo: Ana Vranić, domaćica, 77 god., umrla u Ob. Preseki 7. I 1968; Đuro Vrbančić, zemljoradnik, umro u Ob. Preseki 24. I 1968.

KINA PRIKAZUJU

Dan	Kino »Preporod« 19 sati	Kino Doma JNA 19 sati — radni dan 18 i 18 — nedjelja
15. II četvrtak		TO JE FASIZAM (sovjetski)
17. II subota	ANŽELIKA I KRALJ (franc.-njem.-tal., u kol.)	SAMO NAPRIJED KAUBOJU
18. II nedjelja	ANŽELIKA I KRALJ (franc.-njem.-tal., u kol.)	SAMO NAPRIJED KAUBOJU
20. II utorak		PRAVO NA ŽIVOT (američki)
21. II srijeda	UBOJICA KRIJE LICE	
22. II četvrtak		NOVELA O LJUBAVI (sovjetski)
24. II subota	LORD DŽIM (američki, u koloru)	100.000 DOLARA ZA MASAČR (talijanski, u koloru)
25. II nedjelja	LORD DŽIM (američki, u koloru)	100.000 DOLARA ZA MASAČR
27. II utorak		SEDMI KONTINENT (damači, u koloru)
28. II srijeda	TROJANSKI RAT (talijanski, u koloru)	
29. II četvrtak		BIJELI ARAPIN (rumunjski, u koloru)
2. III subota	KARAVAN HRABRIH (vestern)	KAKO UBITI SVOJU ZENU (talijanski, u koloru)
3. III nedjelja	KARAVAN HRABRIH (vestern)	KAKO UBITI SVOJU ZENU
5. III utorak		HEPIEND (čehoslovački)
6. III srijeda	TAJNI AGENT FLINT (američki)	
7. III četvrtak		U POTRAZI ZA MUŽEM
9. III subota	BRDO IZGUBLJENIH (engleski)	NE UZBUĐUJMO SE (francuski, u koloru)
10. III nedjelja	BRDO IZGUBLJENIH (engleski)	NE UZBUĐUJMO SE (francuski, u koloru)
12. III utorak		TRI I DVA (3 + 2) (sovjetski, u koloru)
13. III srijeda	NEOBIČNI MONAH (njemački)	
14. III četvrtak		POLICIJSKA STANICA

RED VOŽNJE AUTOBUSA »ČAZMATRANS-a«

POLAZAK U ZAGREB IZ VRBOVCA

5,52 6,50 7,22 7,42 8,02 8,23 9,07
9,16 9,52 10,22 10,47 11,22 12,50 15,22
15,48 16,52 17,50 18,37 19,52 21,47

POLAZAK U ZAGREB IZ DUGOG SELA

6,15 7,15 7,45 8,05 8,27 8,46 9,30
9,45 10,15 10,45 11,12 11,45 13,15 15,45
16,15 17,15 18,15 19,00 20,15 22,09

POLAZAK IZ ZAGREBA U VRBOVEC

5,00 5,30 6,00 6,30 7,00 7,30 9,00
11,00 11,30 12,00 13,00 14,00 14,30 15,00
15,30 16,00 17,00 18,00 19,00 19,30 20,00
20,30 21,30

POLAZAK IZ DUGOG SELA U VRBOVEC

5,28 6,00 6,29 6,50 7,28 8,00 9,30
11,30 12,29 13,30 14,30 15,00 15,58 16,30
17,30 18,30 19,30 20,29 21,00 22,00